

သာမန်ကာလ (၂၄)ကြိမ်မြောက် တနင်္ဂနွေနေ့

ရှင်မာကု ၈:၂၇-၃၅

ယေဇူးဘုရားရှင်က “လူတို့သည် ငါမည်သူဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုကြသနည်း” ဟု မိမိတပည့်တော်တို့အား မေးတော်မူ၏ တဲ့။ ယနေ့ခေတ်အခါမှာလည်း ယေဇူးဘုရားရှင်ကို လူတွေက ကြားဖူးကြပေမဲ့ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်တယ် ဆိုတာ မသိကြသေးပါဘူး။ ယေဇူးဘုရားရဲ့ အကြောင်းတွေကို တရားဟောဆရာတစ်ချို့ ဟောပြောနေကြတာကို ကြားဖူးတယ်။ ယေဇူးဘုရားရဲ့ပုံတော် ကားချပ်တွေကို မြင်ဘူးတယ်၊ လက်ဝါးကားတိုင်ကို တွေ့ရင် ဒါ ခရစ်ယာန်ဘာသာလို့တော့ သိကြပါတယ်။ တစ်ချို့လူတွေကလည်း သခင်ယေဇူးက လူ့ဘဝမှာ တရားကျင့်လို့ ဘုရားဖြစ်သွားတာလို့ ထင်နေကြသေးတယ်။

ယေဇူးဘုရားရှင်နဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့တဲ့သူတွေ ပြောင်းလဲသွားကြတာကို မြင်နေရပါတယ်။ ဥပမာ - မာရီယားမာဒလေးနား၊ ရှင်ပေါလူး၊ အခွန်ခံသူများ၊ အပြစ်ရှိသူများ ပြောင်းလဲလာကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယေဇူးဘုရားရှင်က သူ့ကို လူတွေက ဘယ်လိုထင်မြင်ကြသလဲ၊ ဘယ်လိုခံယူထားကြသလဲဆိုတာ မေးမြန်းတာဖြစ်ပါတယ်။ ယေဇူးဘုရားရှင်က အခုလိုမေးလိုက်တဲ့အခါ လူတွေရဲ့ ကိုယ်တော့အပေါ် ထင်မြင်ယူဆချက်တွေ အမျိုးမျိုး ထွက်လာပါတယ်။

ဟုတ်ပါပြီ၊ သူတစ်ပါးတွေက ယေဇူးဘုရားရှင်ကို ဘယ်လိုပဲ ထင်မြင်ယူဆကြပါစေ သင်တို့ကိုယ်တိုင်က ယေဇူးဘုရားရှင်ကို ဘယ်လိုထင်မြင်လို့ ဘယ်လိုခံယူထားကြသလဲဆိုတာ သူ့တပည့်တော်ကြီးတွေကို မေးတော်မူပါတယ်။

သူတစ်ပါးတွေ ထင်မြင်ကြတာ၊ ခံယူထားကြတာက အရေးမကြီးဘူး။ သင်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ခံယူချက်က သင့်ဘဝအတွက်တော့ အရေးကြီးဆုံးပါပဲ။ တပည့်တော်ကြီးတွေကိုယ်စား ရှင်ပေတရူးက “ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ပါသည်” လို့ ပြန်ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို အမှန်အတိုင်း သိပြီးတဲ့အခါ ယေဇူးဘုရားရှင်ကို လက်ခံဖို့ လိုတယ်။ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ့်ဘဝကို ဘုရားရဲ့အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင်ဖို့ လိုပါတယ်။

သူတို့က ကိုယ်တော့်ကို “ခရစ်တော် ဖြစ်ပါတယ်၊ ဘုရားရဲ့သားတော် ဖြစ်ပါတယ်။” လို့ သိမှတ်ဝန်ခံကြပေမဲ့ သူတို့ သိစရာ ကျန်သေးတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ကို “ဘယ်သူ့မျှ မပြောနဲ့” လို့ တားမြစ်ရတာပါ။

ရှင်ပေတရူးက ယေဇူးဘုရားရှင်ကို သိလို့သာ သိတာ၊ အပြည့်အဝ မသိ သေးဘူး။ ဒါကြောင့် ယေဇူးဘုရားရှင် ကို သူက ဘုရင်ဖြစ်စေချင်နေတာ။ ယေဇူးဘုရားရှင် အသေခံမယ်ဆိုတဲ့စကားကို သူက မကြားချင်ဘူး။ သူက ယေဇူးဘုရားရှင်ရဲ့နောက်လိုက်ဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီးချင်တယ်၊ ဂုဏ်ရှိချင်တယ်။ ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်တာကို မခံထမ်းချင်ဘူး။

အခုတော့ ယေဇူးဘုရားရှင်က အသေခံမယ်။ သေရာမှ ပြန်ရှင်မယ်။ သူ့နောက်လိုက်တဲ့သူတွေလည်း သူ့အတိုင်း “မိမိလက်ဝါးကားတိုင်ကို ထမ်းပြီးလိုက်ရမယ်” လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

ယေဇူးဘုရားရှင်က ဘုရားပါ။ ဘာမဆိုတတ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုနည်းလမ်းနဲ့မဆို လူတွေကို သေခြင်း/ပျက်စီးခြင်း ဘေးကနေ ကယ်တင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုကယ်တင်ရာမှာ တပည့်တော်ကြီးတွေနဲ့အတူ ကျနော်တို့တတွေကတော့ တန်ခိုးအာဏာနဲ့ ကယ်တင်စေချင်တာ။ အခုတော့ ဒုက္ခခံ အသေခံတဲ့နည်းနဲ့ ကယ်တင်တာကို သင်တို့က သဘောတူချင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျနော်ကတော့ သဘောတူတယ်။

လူတွေကို ကယ်တင်ရာမှာ ကြုံတွေ့ရမည့် အနှောက်အယှက် အတားအဆီးမှန်သမျှကို တန်ခိုးအာဏာနဲ့ နှိပ်ကွပ်စေချင်တယ်။ ဘယ်သူမျှ မထောင်နိုင်အောင် အာဏာနဲ့ ချလိုက်စေချင်တာက လူ့ဆန္ဒပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ဘုရားက တန်ခိုးအာဏာရှိတိုင်း အဲဒီလို အကြမ်းမဖက်ပါဘူး။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားနဲ့ ဒုက္ခခံ အသေခံတဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ လူတွေကို ကယ်တင်တယ်။ ဒါကို စဉ်းစားမိလေလေ ဘုရားရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြီးမားပုံကို အံ့ဩရလေလေ ပါပဲ။

ဒါဆို ခရစ်ယာန်လမ်းစဉ်က ဒီလောကအသက်တာကို မုန်းတီးရေးလား၊ ဒုက္ခရွာ ခံထမ်းရေးလား မဟုတ်ပါဘူး။ ယေဇူးဘုရားရှင်က လူတွေ ဒုက္ခဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်းစေလိုလို့ သူ့ထံလာကြတဲ့ ရောဂါသည်တွေကို တစ်ယောက်မကျန် ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေတယ် မဟုတ်ဘူးလား။ ယေဇူးဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း ဒုက္ခကို မလိုလားသူဖြစ်လို့ ဂျက်ဆေမာနီဥယျာဉ် ထဲမှာ “ဖြစ်နိုင်ရင် ဒုက္ခမခံထမ်းရဖို့” ဆုတောင်းခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

ဘာသာသူတို့ ဒုက္ခမခံပဲ သူတစ်ပါးကို ဘယ်လိုလုပ် ချစ်ကြောင်း ပြနိုင်မှာလဲ။ သူတစ်ပါးကို ချစ်ရင် သူတစ်ပါးအတွက် ဒုက္ခခံရစမြဲပါ။ ဒါကြောင့် ဘုရားကလည်း လူကို ကယ်တင်ရာမှာ တန်ခိုးအာဏာပြပြီး ကယ်တင်တဲ့နည်းကို မသုံးပဲ လူတွေကို ချစ်တဲ့နည်းနဲ့ပဲ ကယ်တင်တယ်။ ဘယ်လောက်အထိချစ်တဲ့နည်းလဲ၊ အသေခံတဲ့အထိ ချစ်တဲ့နည်းနဲ့ ကယ်တင်တာပါ။ ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်ခြင်းထက် ကြီးမြတ်တဲ့ချစ်ခြင်းဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် သူ့နောက်လိုက်ကြတဲ့ ကျနော်တို့ဘာသာသူတွေကိုလည်း မိမိကားတိုင်ကို နေ့စဉ်ထမ်းပြီး လိုက်ကြရမယ်ဆို ဖိတ်ခေါ်တော်မူတာပေါ့။ လူတွေက ဒုက္ခခံရရင် ညီးတွားကြတယ်။ ဆက်မချစ်နိုင်ကြတော့ဘူး။

စိတ်ပျက်ကြတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာစဉ်းစားကြည့်နော် ဘာသာသူတို့။
ဒုက္ခခံ အသေခံလို့သာ ခံတာပါ။ ယေဇူးဘုရားရှင်ရဲ့ဘဝမှာ ဒုက္ခဆင်းရဲနဲ့
အဆုံးသတ်သလား၊ အောင်မြင်ခြင်းနဲ့အဆုံးသတ်သလား။
တပည့်တော်ကြီးတွေရဲ့ဘဝမှာ ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်တာတွေ အမျိုးမျိုးခံရပေမဲ့
ဒုက္ခဆင်းရဲနဲ့အဆုံးသတ်သလား၊ ထာဝရအသက်နဲ့ ကောင်းကင်ဘုံမှာ
အဆုံးသတ်သလား။ သေချာစဉ်းစားပါ။

ဒါကြောင့် ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ဒုတိယကျမ်း ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာမှာ
“ငါ၏ညီအစ်ကိုတို့၊ လူတစ်ဦးက သူ့ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ဟု
ဆိုသော်လည်း (သူ့ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း) ကျင့်ကြံမှုမရှိလျှင်
မည်သည့်အကျိုးကို ရရှိမည်နည်း။” ဒါကြောင့် ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း
ကျင့်ဖို့ ဘယ်လို ဒုက္ခအခက်အခဲပဲ ရှိနေပါစေ၊ ကျင့်ကြံပါ။
ကားတိုင်ထမ်းပါ။

ဟုတ်ပါတယ်။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
ကယ်တင်ခြင်း ခံရတာပါ။ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကို
သဘောတူပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင့်ယုံကြည်ခြင်းက ကျင့်စဉ်မပါတဲ့၊
လက်တွေ့မဟုတ်တဲ့ ယုံကြည်ခြင်းဘဲလား။ ဒါဆိုရင် သင့်ယုံကြည်ခြင်းက
အစစ်မဟုတ်တော့ဘူး။ အပေါ်ယံယုံကြည်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရှင်ယာကုပ်က ဆက်ပြီးရေးထားတာက “ထို့ကြောင့်
ကျင့်ကြံမှုမရှိသောယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်၏” တဲ့။

ဒါကြောင့် ဘဝမှာ ဘယ်လိုပဲ ဒုက္ခအခက်အခဲပဲ ကြုံကြုံ
ယေဇူးဘုရားရဲ့တရားတော်အတိုင်းသာ ကျင့်ကြံပါ။ သင့်ဘဝဟာ
ဒုက္ခဆင်းရဲနဲ့ အဆုံးသတ်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ထာဝရသူခချမ်းသာနဲ့ပဲ
အဆုံးသတ်ရပါလိမ့်မယ်။ နားဆင်သူအားလုံးအပေါ်
ဘုရားသခင့်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။